

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 30 • ΦΥΛΛΟ 980 • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Koinōnēte μαζί μου...

Kouπινθέιτε ήσυχοι...

Mε την επικύρωση της Συνθήκης Σένγκεν για άλλη μια φορά οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του Κράτους σφίγγουν τον κλοιό γύρω από τον ανυποψίαστο πολίτη. Ο ρατσισμός και η Ενοφοβία αναδύονται μέσα από τις διατάξεις του Σένγκεν που δήθεν προστατεύουν τον πολίτη, τα δικαιώματά του και τις προσωπικές του ελευθερίες, εναντιώνοντάς τον ουσιαστικά στον ξένο εργάτη, πρόσφυγα, μετανάστη. Για άλλη μια φορά με το γνωστό παιχνίδι μεταξύ Κράτους και MME επιτυγχάνεται η παραπληροφόρηση και σ' αποπροσανατολισμός του απλού πολίτη ο οποίος λειτουργεί αποκλειστικά και μόνο με γνώμονα τις επιλεγμένες πληροφορίες που το Κράτος του παρέχει.

Η Συνθήκη Σένγκεν επικυρώθηκε τελικά στις 11/6/97 από το ελληνικό κοινοβούλιο με σχετική πλειοψηφία 142 ψήφων. Ογδόντα βουλευτές την καταψήφισαν ενώ 78 απουσίαζαν. Προβλέπεται να τεθεί σε εφαρμογή στις 26/10/97. Μεγάλο μέρος των βουλευτών της ΝΔ τέθηκε κατά της Συνθήκης υποστηρίζοντας ότι η εφαρμογή της πλήγπει τις αξίες "του έθνους, του γένους και της φυλής", ότι περιορίζεται η αυτονομία του εθνικού καταστατικού μηχανισμού, ότι μέσω των διατάξεων της για τους ελέγχους στά εξωτερικά σύνορά των, ενταγμένων στο Σένγκεν, κρατών οξύνει τα ήδη υπάρχοντα σε σχέση με την Τουρκία και τις υπόλοιπες βαλκανικές χώρες, προβλήματα της Ελλάδας. Και τέλος ότι, σε οποιαδήποτε απόφαση αφορά τη θρησκεία, η Ελλάδα θα παραγκωνίζεται και η άποψή της δεν θα εισακούγεται αφού αποτελεί τη μοναδική χώρα στην Ευ-

ρώπη με επίσημο θρήσκευμα την ορθοδοξία, ενώ οι υπόλοιπες αποτελούνται από καθολικούς και προτεστάντες. Από την άλλη πλευρά κάποιοι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ καταψήφισαν την Συνθήκη με πρόφαση την υπονόμευση των δικαιωμάτων του πολίτη και την προσβολή των ατομικών ελευθεριών του, ενώ ο λόγος ήταν μικροκομματικά κίνητρα εσωτερικής αντιπολίτευσης και συλλογή ψήφων. Ενώ κάποιοι άλλοι προτίμησαν να μην μετέχουν στην ψηφοφορία φοβούμενοι προφανώς να μην χάσουν την ψήφο ούτε από την μεριά των "οπαδών ενάντια στο 666" αλλά ούτε από την μεριά των πολιτών με συνείδηση για το τι αλλαγές θα επιφέρει στη ζωή του πολίτη το Σένγκεν.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πριν ένα χρόνο δήλωνε μέσω του τότε υπουργού Δικαιοσύνης Ε.Βενιζέλου (15/3/96) ότι δεν πρόκειται να κυρώσει τη Σ.Σ. η οποία ήδη εφαρμόζεται σε επτά χώρες. Συγκεκριμένα σε αίτημα βουλευτών της δεξιάς είχε απαντήσει ότι έχουν αλλάξει τα δεδομένα σε σχέση με την Συνθήκη και ότι στις χώρες που εφαρμόζεται έχει ήδη δημιουργήσει διάφορα προβλήματα. Ένα μήνα αργότερα (4/4/96) ήρθε σε αντίφαση με τις προηγούμενες δηλώσεις του λέγοντας ότι όσον αφορά την Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρόκειται για αυτοτελή συνταγματική υποχρέωση με βάση το άρθρο 9 του Συντάγματος. Και ότι δεν πρόκειται να δίνουμε προσχήματα για την αμφισβήτηση των προθέσεων της χώρας και την στάση της σε θέματα όπως η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος.

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Τριήμερο εκδηλώσεων της αυτοδιαχειριζόμενης κοινωνικής ραδιοφωνίας

Για έβδομη φορά είμαστε σε θέση να σας προσκαλέσουμε στο τρίήμερο εκδηλώσεων, το οποίο φέτος συνδιοργανώνεται απ' τα δύο κοινωνικά αυτοδιαχειριζόμενα ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης Ράδιο Ουτοπία και Ράδιο Κιβωτός στις 20, 21, 22 Ιουνίου στο πάρκο της νέα παραλίας.

Αν και στους περισσότερους/ες από ε-
δάς το τριήμερο του Ιουνίου είναι γνωστό,
θέλουμε να ξανατονίσουμε τον χαρακτήρα
των εκδηλώσεων που το απαρτίζουν και
που είναι σύμφωνος με τις αρχειακές α-
ξίες των συλλογικοτήτων μας. Το περιεχό-
μενο του τριημέρου εναντιώνεται σε κάθε
μορφής εθνικιστικές, ρατσιστικές, σεξιστι-
κές λογικές και πρακτικές. Δεν συνεργαζό-
μαστε με ιεραρχικές οργανώσεις και με
δημιουργούς που εμπορεύονται την έκ-
πραστή τους.

φραση τους.
Σκοπός όλων των μέχρι στιγμής τριημέρων είναι τόσο η παρέμβαση στη πόλη δύσο και η συνάντηση και επικοινωνία από-

μων και συλλογικοτήτων με αυτόνομο, ριζοσπαστικό, ανατρεπτικό λόγο απ' όλη την Ελλάδα και ενίστε απ' το εξωτερικό. Με αυτή την έννοια η συμμετοχή του καθενός και καθεμιάς είναι ευπρόσδεκτη και ειδικά στην περίπτωση που άτομα θέλουν να παρουσιάσουν υλικό που έχουν παράγει, ε-

ρουσσισσούν και θέλουν παράγει, ο πεξεργαστεί η επιλέξει πάνω σε ένα ή περισσότερα θέματα. Γι' αυτό τον λόγο αν η συμμετοχή σας συνίσταται σε κάπι παραπάνω απ' την ατομική σας παρουσία ή θέλετε κάποιου συγκεκριμένου είδους βοήθεια (φιλοξενία, πρακτική βοήθεια για το υλικό ή χώρο στα πάρκο) σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε το γρηγορότερο δυνατό στα τηλ. 031-214272 και φαξ 031-207093 του P.Ούτοπια καθημερινά 5.00-8.00 μ.μ.

με συντροφικούς καὶ φιλικούς
χαιρετισμούς

ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ * ΡΑΔΙΟ ΚΙΒΩΤΟΣ

Το πρόγραμμα εκδηλώσεων

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ: 7 μ.μ. Ενημέρωση για τους Reclaim the streets 10 μ.μ. Συναυλία, ενώ μετά Προβολή σε μεγάλη οθόνη της ταινίας: "Η χαμένη πατέρας Κατερίνας Μπλαστή"

ΣΑΒΒΑΤΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ: 2 μ.μ. Ενημέρωση από σύντροφο από Ολλανδία για την παρέμβαση των αυτόνομων, αναρχικών, στην διακυβερνητική συνδιάσκεψη του Αμστερνταμ στα μέσα Ιούνη.

4.30 μ.μ. Συζήτηση με θέμα: "Σεξισμός"
10 μ.μ. Συναυλία
(αργά) Προβολή σε μεγάλη οθόνη ταινίας σχετική με την συζήτηση

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ: 2 μ.μ. Ενημερωστ

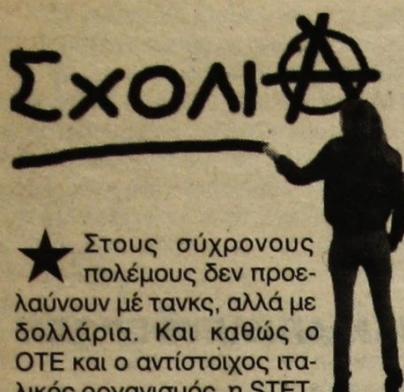
από τις ομάδες που έχουν καλεστεί στο τριήμερο

· απόγευμα Φαγοπότικ Θέατρο Δρόμου
6 μ.μ. Συζήτηση με θέμα: "ΜΜΕ, αντί-

βράδυ Προβολή σε μεγάλη οθόνη της ταινίας «Νόαμ Τσόμσκι-Κατασκευάζοντας Συναίνεση»

Καθόλη την διάρκεια του τριημέρου θα υπάρχει έκθεση πολιτικής αφίσας, παρουσίαση της δουλειάς ομάδων και εκπομπών των σταθμών και προβολή σλάιντς για την αυτοδιαχειρίζόμενης κοινωνική ραδιοφωνία και για το θέμα των MME.

Τα συγκροτήματα που θα παίξουν: LTS
(από Γαλλία)
μουσική ομάδα "Ωχρά Σπειροχαΐτη"
Καρκώ
Σμέρνα
Αθίγγανοι του σύμπαντος
Δρακατόρ

ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Απέναντι στον χαμένο καιρό...

★ Στους σύχρονους πολέμους δεν προσλαύνουν μέτανκς, αλλά με δολλάρια. Και καθώς ο ΟΤΕ και ο αντίστοιχος ιταλικός οργανισμός, η STET, εξαγόρασαν το 49% της σερβικής τηλεφωνικής εταιρείας, το Ελλάς-Ιταλία-συμμαχία βρήκε εφαρμογή και εκτός Αλβανίας. Τα μόλις 909 εκατομμύρια δολλάρια του τιμήματος θα χρησιμοποιηθούν από τον Μιλόσεβιτς για να κερδίσει τις επικείμενες εκλογές.

★ Κατά τα άλλα βέβαια, η βαλκανική συνδιάσκεψη των υπουργών εξωτερικών στη Θεσσαλονίκη φρόντισε να τονίσει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις πρέπει να προχωρήσουν με μεγαλύτερους ρυθμούς. Ανεπίδεκτοι μαθήσεως, δηλαδή, καθώς δεν έχουν καλά-καλά περάσει τρεις μήνες από τότε που διαδηλώσεις, κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις συγκλόνιζαν τη Σερβία, τη Βουλγαρία, τη FYROM και την Αλβανία.

★ Δεν χρειαζόταν όμως οι υπουργοί να επιμείνουν τόσο πολύ στις επενδύσεις. Η πραγματικότητα τους ξεπερνάει. Είναι γνωστό ότι στη βόρεια Ελλάδα, ο εργάτες πηγαίνουν το πρωί της Δευτέρας να πάσουν δουλειά και ανακαλύπτουν ότι κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου η εταιρεία τους έχει μετακομίσει στη Βουλγαρία ή την Ρουμανία.

★ Και πριν προλάβει να στεγνώσει το μελάνι από την κύρωση της συνθήκης Σέγκεν από την Ελλάδα, τα βαλκανικά κράτη αποφάσισαν να εντείνουν τη διασυνοριακή συνεργασία. Μία από τα ίδια, δηλαδή. Σαν πρώτο βήμα της μετατροπής των βαλκανικών κρατών σε υποτελείς δορυφόρους, τα Βαλκάνια μετονομάστηκαν στα χείλη των υπουργών εξωτερικών σε νοτιανατολική Ευρώπη.

★ Είναι πολύ κουραστικό ν' ασχολείσαι μ' αυτά τα θέματα που τόσο εκτενώς έχουν αναλυθεί από τον αστικό τύπο. Επαναλαμβάνεις συνέχεια πράγματα για τα οποία έχουν γραφτεί ποτάμια από μελάνι στα MME. Σαν εφημερίδα, σκεφτόμαστε ν' ασχοληθούμε με τα καλλιστεία που είναι παντελώς άγνωστο σαν θέμα. Πάντως, ανεξάρτητα από όλα αυτά, η "ΑΛΦΑ" αισθάνεται υποχρεωμένη ν' απευθύνει ένα μεγάλο ευχαριστώ στα MME ειδικά για την αναλυτική και πλούσια ενημέρωση που προσφέρουν για την "ειρηνευτική" δύναμη στην Αλβανία. Σαν ένδειξη ευγνωμοσύνης δε, τους αφιερώνει την φωτογραφία του διπλανού άρθρου...

Οι ιταλοί στρατιώτες (...) με κάθε ευκαιρία κατέφευγαν στη Βία. Αρχικά ήθελαν να κάνουν ηλεκτροσόκ στα χέρια των θυμάτων, αλλά, μετά από συμβουλή στρατιωτικού γιατρού, διάλεξαν τα γεννητικά όργανα «γιατί περιέχουν υγρά και είναι καλύτεροι αγωγοί του ηλεκτρικού ρεύματος». (...) τα φοβερά βασανιστήρια ήταν εν γνώσει των αξιωματικών. Το ίδιο και οι εμπρησμοί σπιτιών χωρικών που καταδικάζονταν, είτε γιατί υπήρχαν υποψίες εναντίον τους, είτε είστι, χωρίς λόγο...

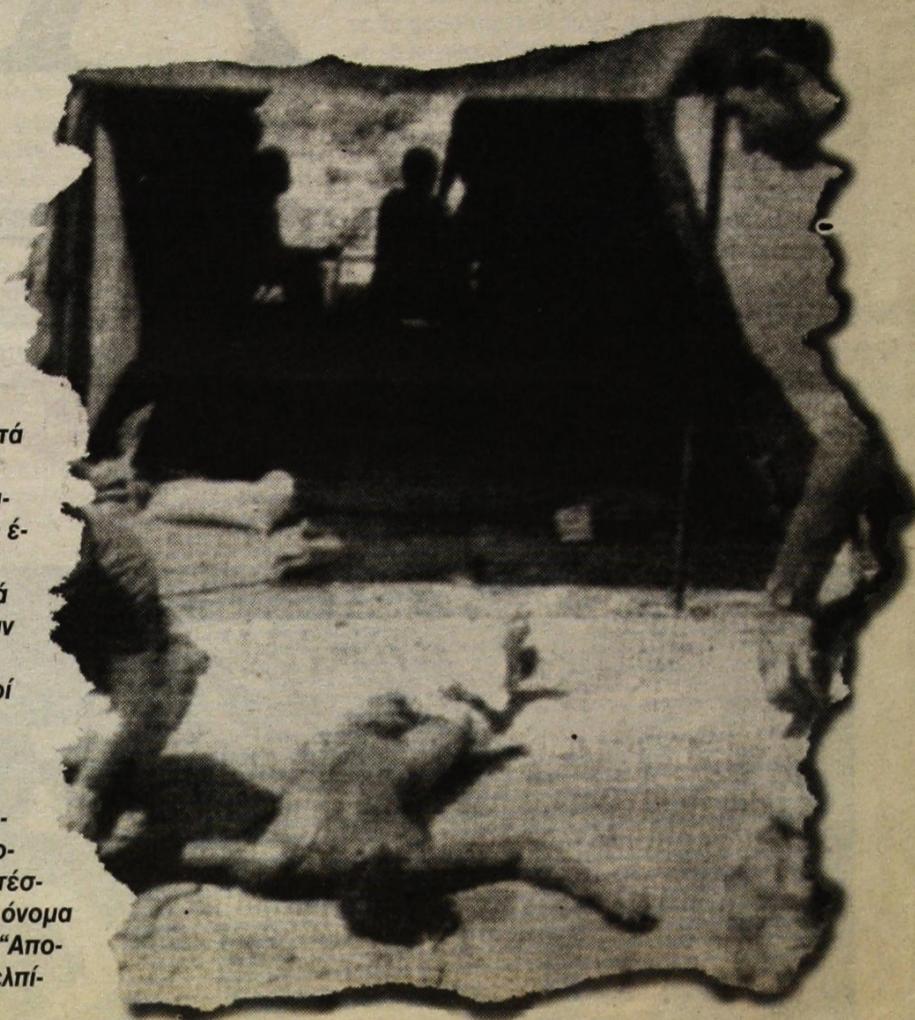
ΑΠΟ ΤΗ ΣΟΜΑΛΙΑ μέχρι την Αλβανία, η απόσταση αποδείχτηκε πολύ μικρή. Ο εν ψυχρώ εμβολισμός του πλοίου με τους αλβανούς πρόσφυγες από την ιταλική φρεγάτα στην Ανδριατική, πρόσθεσε αρκετές εκατοντάδες νεκρούς στον ακήρυχτο πόλεμο που αποτελεί κάθε "ειρηνευτική" αποστολή. Και αν σε όλους αυτούς τους αμάχους προστεθούν επιπλέον και οι νεκροί -από "τυχαίες εκπυροκροτήσεις" και "εξοπλισμούς σφαιρών"- των στρατιωτικών και αστυνομικών αποσπασμάτων, αλλά και των χωρικών που αποφασίζουν να πάρουν το νόμο στα χέρια τους στην ελληνοαλβανική μεθόριο, τότε αποδεικύεται ξεκάθαρα ότι ο νόμος και η τάξη δεν αποτελούν παρά την επανοργάνωση της ζούγκλας κάτω από την κρατική έξουσία.

Και μέσα σ' όλα αυτά, ψηφίστηκε και το νομοσχέδιο για την καθιέρωση της εναλλακτικής κοινωνίκης θητείας. Αδάφορο, αυτό καθ' αυτό, αποτελεί περισσότερο ένα σύμβολο για τις αδυναμίες του αντιμιλταρισμού στην Ελλάδα, παρά κάποιο ζήτημα ουσίας. Καθώς ο αντιμιλταρισμός, αν υπήρχε σε μια ουσιαστική βάση, θα είχε άλλες άμεσες προτεραιότητες. Με πρώτη από' όλες, την επέμβαση του ελληνικού κράτους στην Αλβανία.

Επειδή αυτό το κείμενο δεν αποτελεί παρά κάποιες σκόρπιες σκέψεις, είναι αναγκαίο να εξηγηθούν κάποια ανεξήγητα(.). Δεδομένου ότι ούτε συγκροτημένη διαλεκτική αναπτύχθηκε ποτέ, ούτε πραγματικά συγκροτημένη δράση, ακόμη και η ίδια η έννοια του αντιμιλταρισμού είναι ακαθόριστη, πολύ περισσότερο που μπλέκεται σχεδόν αξεδιάλυτα, όχι μόνο με την έννοια του αντεθνικισμού, αλλά και του αντιμπεριαλισμού και πάει λέγοντας. Έτσι, τον τίτλο του αντιμιλταριστή μπορούν να τον διεκδικήσουν οι ολικοί αρνητές στράτευσης, οι αντιρρήσεις συνείδησης, όσοι πήραν τρελλόχαρτο, εκείνοι που ονειρεύτηκαν δίκτυα φαντάρων στην ρώσικη επανάσταση, αυτοί που υποστήριξαν τη νίκη του Ιράκ στον πόλεμο του Κόλπου, οι σερβόφιλοι μαζί με τους φιλομουσουλμάνους στον εμφύλιο της Γιουγκοσλαβίας, ακόμη και ο Συνασπισμός αγκαλιά με το ΚΚΕ. Και βέβαια, μέσα σ' όλους αυτούς, βρέθηκαν και κείνοι που χρησιμοποίησαν τον αντιμιλταρισμό σαν εφαλτήριο για τους προσωπικούς τους (όχι πολιτικούς) ιδιοτελείς σκοπούς.

Αν κάτι είναι παρανοϊκό στην πρόσφατη ιστορία του ελληνικού αντιμιλταρισμού, είναι ότι όλα έκινησαν και με τις καλύτερες προθέσεις και με τους πιο επιδιόφρους οιωνούς. Ολικοί αρνητές και αντιρρήσεις συνείδησης, που ονειρεύτηκαν να βασιστούν πάνω στην κοινωνική κινητικότητα που υπήρχε στη δεκαετία του '80 (κύρια στη νεολαία), να πολλαπλασιάσουν την πράξη της άρνησης σε εκατοντάδες ανθρώπους -κάνοντας ουσιαστικά αδύνατη οποιαδήποτε καταστολή- και ν' αρθρώσουν για πρώτη φορά βασικά στοιχεία του αντικυριαρχικού λόγου που έλειπαν μέχρι τότε παντελώς. Δεδομένης, τότε, της ύπαρξης ενός έντονου μιλιταρισμού στις δομές του ελληνικού κράτους και του επεροκαθαρισμού των εσωτερικών και των εξωτερικών σχέσεων του ελληνικού καράτους με τους εθνικούς ανταγωνισμούς και τα μειονοτικά ζητήματα, ο αντιμιλταρισμός είχε ένα στέρεο υπόβαθρο για να πατήσει. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, η άρνηση στράτευσης, προτάσσοντας μια κινημα-

της Ελάχιστα πριν αρχίσουν τα βασανιστήρια... Μετά από συμβουλή στρατιωτικού γιατρού, ο σομαλός έχει ξεγυμνωθεί και στα γεννητικά του όργανα έχουν περαστεί ηλεκτρόδια. Οι ιταλοί στρατιώτες διασκεδάζουν κατά τη δάρκεια της "ειρηνευτικής" αποστολής στη Σομαλία, πριν από τέσσερα χρόνια. Το όνομα της αποστολής: "Αποκατάσταση της ελπίδας"...

τική στάση απέναντι σε ένα ζήτημα που αφορούσε το 50% του πληθυσμού (πολύ περισσότερο που το τρελλόχαρτο τότε αντιστοιχούσε στο 17% των στρατευτώμαν), έμοιαζε αυτονόητη. Πώς και δεν το είχαμε σκεφτεί ποι πριν; Από τις καλές προθέσεις μέχρι τη πράξη, ο δρόμος, ακόμη και σήμερα, αποδεικύεται πολύ μακρύς. Δύο πράγματα αποδείχτηκαν καθοριστικά. Το πρώτο, ότι τα κινήματα στα οποία αναφέρονταν οι αρνητές, εντοπίζονταν περισσότερο στο χώρο του φαντασιακού και λιγότερο στην πραγματικότητα. Μετά τον αριθμό των δηλώσεων άρνησης στράτευσης ήταν ελάχιστος τα επόμενα χρόνια. Η κυριότερη τροχοπέδη όμως ήταν ότι οι αρνητές αποδείχτηκαν οι ίδιοι αρκετά αφελείς. Πιστεύοντας ότι τα πράγματα θα λειτουργήσουν λίγο-πολύ από μόνα τους, δεν έκαναν καμιά αξιοσημείωτη συλλογική προσπάθεια για να πρωθήσουν το λόγο και την πρακτική τους. Τα αποτέλεσμα δεν θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά. Υπάρχουν πολλά πράγματα που θα μπορούσαν να επωθούν σ' αυτή τη κατεύθυνση. Δεν έχει όμως πια ιδιαίτερη σημασία. Αν κάτι θα μπορούσε να κρατήσει κανείς, είναι ότι υπήρχαν περίοδοι που οι εμπειρίες και ο λόγος που είχαν κατακτηθεί συ-

πειρώσαν εκατοντάδες ανθρώπους με αξιόλογα αποτελέσματα. Ήταν όμως πρόσκαιρο φαινόμενο εντοπίστηκε κυρίως στην έξαρση του εθνικισμού και στις απανωτές φυλακίσεις αρνητών στράτευσης, χωρίς μετά να υπάρξει η ανάλογη συνέχεια. Και παρόλο που και σήμερα υπάρχουν ομάδες συντρόφων που πεισματικά συνεχίζουν, δεν μπορούν να διασώσουν τη συνολική κατάσταση.

Καθώς το κράτος φαίνεται σήμερα να έχει τραβήξει το χαλί κάτω από τα πόδια μας, μπορεί να υπάρχει ένα πικρό χαμόγελο στη σκέψη ότι η αναμενόμενη καταστολή θα βρει απέναντι της αποφασισμένους ανθρώπους. Και παρόλο που κάποιοι μπορούν να νιώθουν απογήτευση, τα πράγματα στο μέλλον θ' αλλάξουν. Κι αυτό δεν είναι ευχή...

Μ.Κ.

Υ.Γ.: Το κείμενο αυτό είναι, πάνω απ' όλα, μια πρώτη απόπειρα αυτοκριτική, καθώς μου αναλογεί ένα -μικρό ή μεγάλο, δεν έχει σημασία- μερίδιο για τη σημερινή πραγματικότητα. Έτσι κι αλλιώς, οποιαδήποτε προσπάθεια μιας συνολικότερης ανάλυσης ή κριτικής αφορά μια συλλογικότερη συζήτηση, που, δέκα χρόνια τώρα, δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμη...

★ Ενημέρωση για τη δεύτερη διηπειρωτική συνάντηση στην Ισπανία θα πραγματοποιηθεί στο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος" (Π. Ιωακείμ 13) στη Θεσσαλονίκη, την Τετάρ

Κινητοποιήσεις στον “Ελευθερουδάκη”

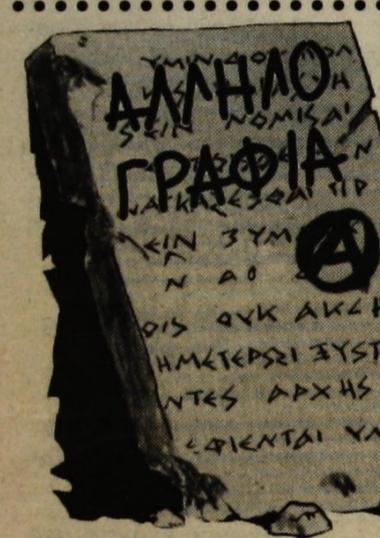
Tην Τρίτη 2 Ιούνη οι συνάδελφοι στα βιβλιοπωλεία “Ελευθερουδάκη” προχώρησαν σε 3ωρη στάση εργασίας διεκδικώντας:

a) 15% αυξήσεις στους μισθούς και

b) προσλήψεις ώστε να καλυφθούν τα κενά και να σταματήσει η εντατικοποίηση.

Η στάση εργασίας είχε μεγάλη επιτυχία. Τα ποσοστά συμμετοχής, ιδιαίτερα στα καταστήματα της Πανεπιστημίου και του Συντάγματος, ήταν πολύ υψηλά. Επιτυχία είχε και η ενημέρωση των πελατών, με προκύρυξη που κυκλοφόρησε το σωματείο των εργαζομένων στον “Ελευθερουδάκη”.

Την Παρασκευή 6 Ιούνη οι συνάδελφοι προχωρούν και σε νέα στάση εργασίας, μιας και η αδιαλεξία της εργοδοσίας, παραμένει. Η παραπέρα στάση τους θα καθο-

Tελικά αν δεν απελευθερώθουμε εμείς, ο καθένας για τον εαυτό του από ταμπού, κόμπλεξ, προκαταλήψεις, επανστατικές δισειδεμονίες πως θα αλλάξουμε την κοινωνία, πως θα την απελευθερώσουμε, πως θα πείσουμε, σύντροφοι, τον κόσμο να ζει ελεύθερα στις σχέσεις του, να σκέφτεται, να ερωτεύεται όταν εμείς οι ίδιοι δεν το έχουμε καταφέρει.

Γιατί, σύντροφοι, κοινωνικός επαναστάτης δεν είναι αυτός που αυτοπροσδιορίζεται ως τέτοιος, είναι δάσκαλος για τους άλλους ζώντας ελεύθερα ως άνθρωπος δείχνοντας έμπρακτα την ευτυχία που προσφέρει η λύπη, η χαρά, η ένταση. Όταν φοβόμαστε να ερωτευθούμε γιατί τάχα χάνουμε την ελεύθερία μας, όταν φοβόμαστε να εξωτερικεύουμε σκέψεις και συνισθήματα γιατί τάχα θα μας εκμεταλλευτούν ή θα γίνουμε γελίοι, όταν φοβόμαστε να ζήσουμε γιατί τάχα αυτά είναι για τους κοινούς θνητούς. Πόσο άδεια είναι όμως η ζωή όταν δεν είσαι ερωτευμένος, όταν δεν εξωτερικεύεσαι, όταν δεν ζεις. Που είναι η ένταση, η επικοινωνία, τα συναισθήματα, η ίδια η ζωή μας;

Σύντροφοι οι κοινωνικός πόλεμος δεν έχει σαν σκοπό την απελευθέρωση από την εξουσία, το στρατό. Σκοπός είναι η εσωτερική απελευθέρωση και η ευτυχία που εμποδίζεται από την εξουσία και τις σχέσεις που επιβάλλει. Η καταλυση του κράτους είναι “εύκολη” υπόθεση. Η πραγμάτωση της “Ουτοπίας” είναι δύσκολη.

ριστεί σε Γενική Συνέλευση.

Τα αφεντικά μιλούν για κέρδη και ζημιές.

Εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές

Το σύνθημα αυτό έχει προβληθεί πολύ έντονα, τους τελευταίους μήνες, από το σύλλογό μας. Πιστεύουμε ότι η εμπειρία από τον “Ελευθερουδάκη” επιβεβαιώνει τη σημασία του. Στον “Ελευθερουδάκη” όπως και σε κάθε επιχείρηση, μικρή ή μεγάλη (του κλάδου μας ή γενικότερα), το σταθερό μοτίβο της εργοδοσίας είναι: “δύσκολοι καιροί”, “δεν πάμε καλά”, “η επιχείρηση κλονίζεται”, “κουράγιο, δε βλέπετε τι γίνεται στην αγορά”, “δεν αντέχουμε να δόσουμε αυξήσεις” κ.ο.κ.

Αυτό που δεν σκέφτονται τα αφεντικά είναι το αν οι εργαζόμενοι αντέχουν με τους μισθούς πείνας, με τις αυξήσεις κοροϊδία (4,5 + 3,5%), με τα απάνθρωπα ωράρια,

Μιλήστε, σύντροφοι, μιλήστε, πολεμήστε για μια ζωή που δεν τη ζείτε, για να μη μείνει μόνο το παρόν.

Αγαπήστε, σύντροφοι, αγαπήστε τους άλλους αλλά κυρίως τον εαυτό σας γιατί μόνο έται θα ζείστε και θα αγωνιστήτε.

Δεν είμαστε πρωτοπορεία, σύντροφοι. Ίσως είμαστε τη λελευταία τρύπα του ζουρνά. Ίσως εμας να έχει αλλοτριώσει περισσότερο η εξουσία. Μένουμε στα μπουκάλια, στις αφίσες, στα έντυπα. Άλλα έχουμε χάσει το νόημα! Η επαφή, η αγάπη, η αλληλεγγύη, η ίδια μας η ζωή. Ξεπουλήθηκαμε σύντροφοι, όπως και αυτοί που περιφρονούμε, για ένα κοστούμι. Μόνο που το δικό μας είναι μαυροκόκκινο, αλλά σύντροφοι... παραμένει κοστούμι.

Έχει χαθεί η φαντασία, σύντροφοι, και δεν βλέπουμε το δάσος, ίσως γιατί το δέντρο που βρίσκεται μπροστά προσδίδει επαναστατικότητα περισσότερη!

Γιατί, σύντροφοι, πριν απαλλαττιώσουμε τις τράπεζες, τα εργοστάσια, τη γη πρέπει οι ίδιοι να απαλλωτριώσουμε. Γιατί για να μιλάμε για ελεύθερια πρέπει να είμαστε οι ίδιοι ελεύθεροι.

Γιατί δεν είμαστε εlit, σύντροφοι, είμαστε ζητιάνοι, πουτάνες, άστεγοι, πρόσφυγες, φυλακισμένοι, σακάτηδες και σαν τέτοιοι πρέπει να ζούμε και να δούμε σαν πραγματικό περιθώριο. Να μην δεχόμαστε να μας περιθωριοποιούμε με τη ζωή και τον τρόπο σκέψης μας. Επειδή θα είμαστε ελεύθεροι, άνθρωποι, σύντροφοι, και όχι επαναστατικά ρυθμισμένες μηχανές. Να αναδείξουμε τη διαφορετικότητα μας προοθύντας την ένταση σε όλα τα επίπεδα. Να απορίψουμε την κυριάρχη ηθική και τον πολιτισμό τους, τα στάδια, την εσωτρέφεια.

Να ξυπνήσουμε, σύντροφοι, και να ζήσουμε το όνειρο καθημερινά σαμποτάροντας, κάνοντας έρωτα στους δρόμους, φτύνοντας, μιλώντας, φωνάζοντας, τραγουδώντας, παιζόντας, χτυπώντας, και γοντας. Να βγούμε απ' τα κλουβιά

την εντατικοποίηση, τη συνεχή αφαίρεση κατακτήσεων, την ακριβεία, την ανεργία... Και γιατί να το σκεφτούν άλλωστε; Τα αφεντικά νοιάζονται μόνο για τα κέρδη τους.

Απόσπασμα από προκήρυξη του συλλόγου υπαλλήλων βιβλίου, χάρτου και γραφικών τεχνών.

“Το βιβλιοπωλείο είναι σαν το ποδήλατο. Αν σταματήσεις πέφτεις. Επομένως πρέπει να σκέφτεσαι καινούρια πράγματα και διαφορετικά. (...) Θα κανουμε το παν να μην αυτοκαταργηθούμε, να παραμείνουμε δυνατοί και να μη χάσουμε ευκαιρίες.”

Από πρόσφατη συνέντευξη των συνάδελφών Σοφία και Μαρίνα Ελευθερουδάκη σε περιοδικό lifestyle.

μας, σύντροφοι!

Να πίνουμε τη φύση, σύντροφοι, να πίνουμε πολύ, μήπως και η μαστούρα δε φύγει μετά από λίγο αλλά γίνει η ζωή μας. Έτσι “μαστουράμενοι” (από τις ίδιες μας, την ομορφιά μας, το χασίς), ελεύθεροι και ζωντανοί να φτιάξουμε ένα πελώριο καζάνι και το μαγικό βοτάνι μας να γίνει σύγγεφο και να βρέξει σ' ολόκληρο τον κόσμο. Και όπως χορεύουμε και τραγουδάμε, σύντροφοι, πιασμένοι χέρι-χέρι, τα γέλια μας να αντιχήσουν σ' ολόκληρο τον κόσμο, σ' ολόκληρη την Αγέλαστη Πολιτεία”.

Και προπάντων, σύντροφοι, όταν ακούμε άστομα να μην κοκκινίζουμε γιατί στο χέρι μας είναι να αναφέρεται σε άλλους, για να μην αποδειχθεί η επανάσταση ένα όνειρο, σαν ξεχασμένα να τελειώσουν παραμύθια.

Και ίσως να αξίζει μόνο που τολμάμε

Καλό κουράγιο, σύντροφο, και προπάντων να μην κοκκινίζουμε...

Venceremos!

K.D. - K.B.

Comandante Nestor Cerpa

Cartolini...ΠΑΡΩΝ!

Comando Edgar Sanchez ...

ΠΑΡΟΝ!

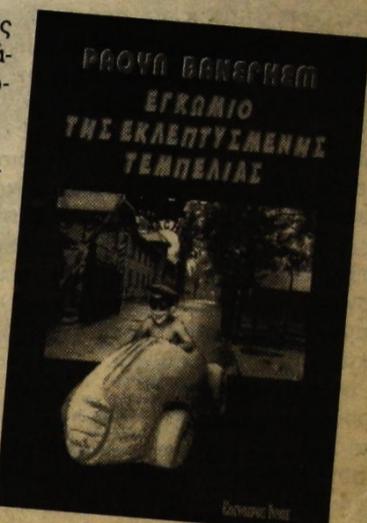
Αντάρτης Χρήστος Τσουτσουβής ... ΠΑΡΩΝ!

“Αντιδράσεις” για τον κοινωνικό διάλογο

Συγκέντρωση για την τιμή των όπλων πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη το απόγευμα στην πλατεία Κάνιγγος από την πλήρως ελεγχόμενη από το ΚΚΕ συντονιστική επιτροπή σωματείων Αθήνας ενάντια στον λεγόμενο “κοινωνικό διάλογο”. Μια συγκέντρωση χωρίς καμμία κοινωνική δυναμική που πραγματοποιήθηκε μετά βίας ήταν ένα μήνα μετά την έναρξη του κοινωνικού διαλόγου (σα-σα για να δείξει το ΚΚΕ ότι το προεκλογικό του σύνθημα “αντεπίθεση λαζ” το κάνει πράξη). Είναι εμφανής και η αναποτελεσματικότητα των σημερινών θεσμοθετημένων σωματείων να εμπνεύσουν τους εργαζόμενους, την στιγμή που σήμερα πλήρωται από την πιο βάρβαρη εκδοχή του καπιταλιστικού, πέρα από τα κομματικά τους μέλη, και αυτά με δυσκολία. Είναι ακόμα όμως πιο εμφανής η απουσία μιας ορατής απελευθερωτικής προσποτής, παρ' όλο που ο κόσμος έχει μπουχτήσει από τα κομματικά και συνδικαλιστικά παιχνίδια. Η αγανάκτηση του όμως εκφράζεται ατομικά, λείπει η συλλογική διέξοδος αντίστασης. Αξίζει πάντως τον κόπο να αγωνισθεί κανείς για αυτό.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

Ραούλ Βανεγκέμ: “Εγκώμιο της εκλεπτυσμένης Τεμπελιάς”, μετάφραση: Αλέξανδρος Ζαγκούρογλου.

Η τεμπελιά είναι μέσω και ευκαιρία για δημιουργική δράση και απόλαυση του εαυτού ή δέν είναι τίποτα. Μην ελπίζετε να σαν παραχωρθεί από τα αφεντικά σας ή απ' τους Θεούς τους. Την προσεγγίζουμε όπως το παιδί, μέ

Πρόταση για μία συνάντηση...

Εχοντας συμπληρώσει εννιά μήνες ζωής αναρωτιόμαστε αν όσα στοχεύαμε όταν ανοίγαμε (ή ήρθαμε αργότερα σε) αυτό το στέκι πραγματοποιηθήκαν ή έστω βρίσκονται στο σωστό δρόμο. Δεν ξεκίνασμε από το μηδέν, αφού αντλούμε την έμπνευσή μας από την ιστορία του κινήματος στο παρελθόν, από τις προσπάθειες για τη δημιουργία ελευθεριακών σχέσεων και δομών, από την εμπειρία του αγώνα για τη δημιουργία ενός καινούριου κόσμου που χτίζεται στα συντρίμια του παλιού.

Μπορεί ακόμα να μην έχουμε κατακτήσει κοινές θέσεις (και όταν λέμε θέση δεν αναφέρομαστε σε αναμαστέματα ιδεολογήματα αλλά στην έμπρακτη θετική δράση) σε όλα τα ζητήματα που απασχολούν όποιον τον καίει η φλόγα της αναζήτησης της ελευθερίας. Δεν έχουμε ακόμα απαντήσει έμπρακτα στη μισθωτή σκλαβιά, στην καθημερινή μας εκμετάλλευση, στον μιλιταρισμό και την καταστολή, στις διαμεσολαβημένες εξουσίες, στη κυριαρχία των μίντια κλπ. Έχουμε πετύχει όμως μέχρι τώρα την αντιπληροφόρηση σε τοπικό επίπεδο γύρω από αύτά τα ζητήματα με τη διάθεση έντυπου μιλού, με συζητήσεις που πρωθυΐνης τη γνωριμία και την ανταλλαγή απόψεων, με εκδηλώσεις που φέρνουν σε επιφάνη τους ανθρώπους με τις απελευθερωτικές ιδέες.

Δεν αποτελούμε πολιτική ομάδα με συνολική αντίληψη αφού ο καθένας/μια έχει διαφορετικές επιλογές, προσωπικές και πολιτικές. Ενώνομαστε στη βάση κοινών συμφωνιών ξεκινώντας από τον κοινό στόχο της δημιουργίας ενός πεδίου συνάντησης και επαφής που θα λειτουργεί σαν θερμοκήπιο για την καλλιέργεια και άνθιση των απελευθερωτικών ιδεών και πρακτικών της αλληλεγγύης, της αυτοοργάνωσης, της αντίστασης.

Προσανατολιζόμαστε στον καθημερινό αγώνα για:

- αυτοοργάνωση της καθημερινότητας ενάντια στη βιομηχανία του ελεύθερου χρόνου
- ανάδειξη της δημιουργικότητας του καθενός/μιας και το ξεπέρασμα των ρόλων που επιβάλλει η πραγματικότητα της κυριαρχίας
- εναντίωση στο εμπόρευμα σαν κυρίαρχη σχέση στην κοινωνία με την προσπάθεια για ξεπέρασμά του
- άρνηση της κάθε λογής εξουσίας και επιβολής, αντιεραρχικές σχέσεις και μορφές οργάνωσης.

Η νέα πραγματικότητα που έχει δημιουργηθεί στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, με τη δημιουργία αυτοδιαχειρίζομενων στεκιών, κοινωνικών κέντρων και ελεύθερων χώρων, θέτει τις βάσεις για τη δημιουργία ενός κινήματος που θα συσπειρώσει περισσότερο κόσμο και νέα εγχειρήματα. Ένα κίνημα που θα συμμετέχουν όλοι όσοι πιστεύουν και εργάζονται για τη δημιουργία του καινούριου κόσμου και την καταστροφή του παλιού. Αναδεικνύοντας μέσα από την πράξη την κοινωνία που οραματίζόμαστε (αντί να χτυπά το κεφάλι σου στον τοίχο είναι καλύτερα να βρεις έναν τρόπο και να αρχίσεις να τον γκρεμίζεις) αλλά και χωρίς να χάνει τον αγωνιστικό και αντιεξουσιαστικό του προσανατολισμό κινδυνεύοντας να καταλήξει στον εναλλακτισμό και την αφομοίωση (αν δεν καταστρέψεις αρκούμενος στα ψίχουλα που σου αφήνει ο καπιταλισμός να μαζέψεις θα σε καταστρέψουν πριν προλάβεις να το καταλάβεις).

Ένα τέτοιο κίνημα δεν μπορεί να γίνει από τη μια μέρα στην άλλη και ο χαρακτήρας του θα είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων ζυμώσεων και συλλογικών διαδικασιών. Ευελπιστούμε ότι αποτελούμε -όπως πιθανόν και εσείς- έναν από τους αρχικούς πυρήνες που μπορεί να γίνουν οι σπορείς αυτού του δέντρου της ελπίδας που ανθίζει. Επειδή όμως αυτή τη στιγμή η Εξουσία συνεχίζει να σχεδιάζει και να πραγματοποιεί την οριστική εξόντωση του Ανθρώπου πρέπει και εμείς να σχεδιάσουμε και να πραγματοποιήσουμε την Αντίστασή μας. Επειδή βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο ιστορικά σημείο για την επιβίωσή και -κυρίως- την επέκταση των ελεύθερων χώρων και αυτό θα το πετύχουμε με όπλα την Ενότητα και την Αλληλεγγύη, και επειδή αυτό δεν γίνεται μέσα από ένα φύλλο χαρτί θεωρήσαμε καλό να πάρουμε την πρωτοβουλία για μια πρώτη συνάντηση.

Ο χώρος και ο χρόνος της συνάντησης θα επιλεγεί μετά από τις απαντήσεις που θα δοθούν σ' αυτή την προ-πρόσκληση. Το κάθε στέκι και η κοινωνικό κέντρο μπορεί να στείλει ένα κείμενο που θα απαντά στην πρόσκληση αυτή, δηλώνοντας το χαρακτήρα του, τις επιδιώξεις του και τη στάση σχετικά με θέματα όπως το αντιεμπορευματικό, τον τρόπο εσωτερικής οργάνωσης κτλ. Επίσης, καλό θα είναι να προταθούν πιθανοί χώροι και ημερομηνίες για τη συνάντηση, θέματα προς συζήτηση και γενικώς το πως φαντάζεται ο καθένας τη συνάντηση αυτή. Μέχρι τέλη Ιούνη θα πρέπει να δρομολογηθεί η πρώτη αυτή συνάντηση.

Θα μπορούσε η συνάντηση να περιλαμβάνει κατ' αρχάς:

- Εισηγήσεις των στεκιών και κοινωνικών κέντρων που θα προσπαθούν να αποσαφήσουν τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του καθενός
- Προσπικές δημιουργίας ενός κινήματος και ρόλος του στην υπόθεση της κοινωνίκης απελευθέρωσης
- Πρακτικά προβλήματα και συζήτηση για την κοινή αντιμετώπιση τους
- Διερεύνηση και -ελπίζουμε- δημιουργία μιας κοινής βάσης στόχων και επιθυμιών πάνω στην οποία θα χτίσουμε μια κοινή πορεία αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και κοινής δράσης

Μερικοί άμεσοι προτεινόμενοι στόχοι:

- Διάδοση πληροφοριών και τεχνικών
- Άμεση επικοινωνία σε ζωτικά θέματα για

την ύπαρξη άμεσης αλληλεγγύης όταν υπάρχει ανάγκη (π.χ. Κοινωνικό Κέντρο Πάτρας)

- Από κοινού διοργάνωση εκδηλώσεων και παρεμβάσεων
- Στήριξη κοινωνικών παρεμβάσεων που αναλαμβάνουν άλλα στέκια/κοινωνικά κέντρα, τόσο κατά τη διάρκεια τους όσο και σε περίπτωση καταστολής τους
- Παροχή βοήθειας σε νέα εγχειρήματα και, κυρίως, την προσπάθεια να εμπνευστούν άλλοι άνθρωποι τέτοια εγχειρήματα στο χώρο τους.

Αυτή η συνάντηση θα είναι αποτυχία για όποιον/ά νομίζει ότι μπορεί να δώσει ολοκληρωμένες απαντήσεις, αφού απλά κάνει το πρώτο βήμα, προσφέροντας μας τη δυνατότητα να συναντηθούμε, να γνωριστούμε και να δούμε που συμφωνούμε και που διαφωνούμε. Η συνέχεια θα καθοριστεί από τους συμμετέχοντες στη συνάντηση. Πάντως έχουμε στο μιαλό μας να συνεχίσουν αυτές οι συναντήσεις π.χ. μια φορά το μήνα σε διαφορετικό κοινωνικό κέντρο.

Η ένωση των επιθυμιών μας ενάντια στους προκατασκευασμένους ρόλους και τρόπους ζωής, είναι ο μόνος δρόμος που θα μας οδηγήσει προς την ελευθερία. Ας τον περπατήσουμε μαζί.

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι
Άνω-Κάτω Πάτησίων, Ιούνιος 1997
Τ.Θ. 31827, ΑΘΗΝΑ 10035, ΓΗ

Κοιμηθείτε ήσυχοι...

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Για την εφαρμογή της Συνθήκης υπήρχαν δύο προϋποθέσεις:

- α) Η ψήφιση του Νόμου για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και
- β) Η εξασφάλιση τεχνολογικού εξοπλισμού.

Στις 10 Μαρτίου 1997 ψήφιστηκε το νομοσχέδιο για την προστασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που προϊδέαζε για την επικείμενη ψήφιση της Συνθήκης. Η τεχνική υποδομή είχε ήδη αρχίσει πριν την κύρωσή της. Κατεχάκη. Τα ραδιοδίκτυα της θα είναι συμβατά, κρυπτοφωνημένα με αποτέλεσμα οι συνεννοήσεις να είναι ασφαλείς και αποτελεσματικές.

Τα μηχανογραφικά συστήματα διάφορων Υπουργείων βελτιώνονται ενώ στο μέλλον θα αγοραστούν σκάφη για την καλύτερη προστασία των θαλάσσιων συνόρων. Οι 42 από τις 98 πύλες εισόδου στην Ελλάδα έχουν μηχανοργανωθεί στα πρότυπα Σένγκεν πριν καν την κύρωσή της και οι αστυνομικοί και τελωνειακοί υπάλληλοι επιμορφώνονται ώστε να αινιαπέξθλουν στις νέες συνθήκες ελέγχου. Οι δαπάνες για τον τεχνολογικό εξοπλισμό έχουν φτάσει το 1,5 δις.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών (ΔΣΑ) υποστήριζε ότι γίνεται αυθαίρετη αξιολόγηση απόμων από ανελεύθερα όργανα, ως "υπόπτων" με "ενδείξεις" ή "υπόνοιες" ότι μπορεί να διαπράξουν κάποιο αδίκημα. Έτσι αναιρούνται όλα αυτά τα οποία υποτίθεται ότι ισχύουν με βάση το Σύνταγμα σε σχέση με την αρχή του δικαιού. Ο ΔΣΑ ζήτησε να γνωμοδοτήσει στη διακομματική κοινωνιοβολευτική επιτροπή για το Σένγκεν πολλά μεγάλα κόμματα απέρριψαν την πρότασή του.

Η ελληνική βουλή αγνόησε και τις θέσεις

Τα κείμενα που ακολουθούν αποτελούν τις εισηγήσεις για τις συζητήσεις που θα πραγματοποιηθούν στα πλαίσια του τριήμερου των δύο αυτοδιαχειριζόμενων κοινωνικών ραδιασταθμών στη Θεσσαλονίκη.

Συζήτηση για το σεξισμό

Ορισμός του σεξισμού
Η εισαγωγή της ομάδας που επεξεργάστηκε το θέμα θα ξεκινήσει με τον ορισμό της έννοιας του σεξι

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

Προτάσεις για δύο συζητήσεις

**γλώσσα, στερεότυπα,
διαμόρφωση σεξουαλικών
επιλογών και
συμπεριφασών
(ομοφυλοφιλία),
πορνογραφία, κόμικς,
σεξουαλική παρενόχληση,
βιασμός, αντισύλληψη,
έκτρωση'**

Σημαντική για μας θεωρείται η μεταφορά του θεωρητικού σχήματος του κοινωνικού καθορισμού των δύο φύλων και των σχέσεων εκμετάλλευσης στο καθημερινό, βιωματικό επίπεδο. Εξετάζεται ο διαχωρισμός του δημόσιου από τον ιδιωτικό βίο και ο δεύτερος γίνεται αντικείμενο ανάλυσης. Οι σχέσεις εξουσίας έτσι όπως διατρέχουν την καθημερινή ζωή.

Μεταφορά του συναολικού κοινωνικού στο μικρόκοσμο:

Ισότιμη συμμετοχή/έλλειψη συμμετοχής γυναικών στις διαδικασίες, διαμόρφωση ηθικού κώδικα συμπεριφορών, αναπραγωγή στερεότυπων στο ευρύτερο φάσμα των σχέσεων

Το τμήμα αυτό αποτελεί για την ομάδα που έχει αναλάβει να αναπτύξει το θέμα ως το κεντρικό ζήτημα στο οποίο θα θέλαμε να επικεντρωθεί η συζήτηση. Αντικείμενο ανάλυσης είναι ο τύπος των σχέσεων ανάμεσα στα δύο φύλα μέσα στα πλαίσια των διαδικασιών και στις προσωπικές σχέσεις που αναπτύσσονται στο περιθώριο αυτών. Εξετάζεται η ισοτιμία συμμετοχής και τα πρότυπα στο τρόπο συμμετοχής στις πολιτικές διαδικασίες. Ποιοί είναι οι τρόποι ένταξης και αποδοχής ανδρών-γυναικών μέσα στα στενά πλαίσια των πολιτικών διαδικασίων αλλά και στο σύνολο των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται. Ανάγκη αναγνώρισης των διαφορετικών ειδών εντάσεων κοινωνικών πλεσεων και κριτικής που ασκούνται στα μέλη των συλλογικοτήτων ανάλογα με το φύλο τους (και την ταξική τους θέση) από το ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο. Τι κριτική ασκείται και τι είδους στήριξη στις προσωπικές επιλογές των ατόμων. Συνειδητοποίηση των μορφών καταπίεσης από τα υποκείμενα. Αναγνώριση των σεξιστικών δομών καταπίεσης από το σύνολο των μελών και των συλλογικοτήτων. Δραστηριοποίηση για την ανατροπή τους. Εμπλουτισμός της κριτικής που ασκείται στις ευρύτερες κοινωνικές δομές

χη της πολιτικής διαχείρισης ως τα μεγάλα ονόματα του δημοσιογραφικού κυκλώματος δεν διστάζουν να κατακεραυνώσουν τα MME και τον ρόλο τους. Ίσως να φαίνεται άσκοπη η προσπάθεια ερμηνείας του φαινομένου MME όπως και η προσπάθεια προσδιορισμού της στάσης μας τόσο απέναντι τους όσο και απέναντι στην "αντί" πληροφόρηση και τα χαρακτηριστικά της.

Παρόλα αυτά και για λόγους που στη συνέχεια θα εξηγηθούν αυτό θα επιχειρηθεί.

Η ερμηνεία του MME φαινομένου εντάσσεται σε μία συνολική προσπάθεια ερμηνείας της κοινωνικής πραγματικότητας, της πραγματικότητάς μας δηλαδή. Ερμηνεία που θεωρούμε σαν το αρχιψήφιο "ακίνητο σπίτι", που μόνο πάνω της μπορεί να σταθεί η οποιαδήποτε προσπάθεια κοινωνικού μετασχηματισμού.

Εδώ, και αντίθετα από αρκετούς δαιμονολογίζοντες, θέλουμε να τονίσουμε ότι δεν θεωρούμε με κανένα τρόπο την πραγματικότητα σαν μια αποκλειστικά MME κατασκευή. Το υπάρχον ούτως ή άλλως καταφέρνει να αναπαράγει τον εαυτό του για αρκετούς λόγους και μέσα από όλες του τις διαδικασίες, αρκετές μάλιστα απ' αυτές ξεχωρίζουν ως οι κυριαρχες σ' αυτή τη κατασκευή-αναπαραγωγή. Η ήπτα από τη μια του εργατικού κινήματος σαν κίνημα που θα απελευθέρωνε την ιστορία και η μετατροπή του σε ρυθμιστικό θεσμό της καπιταλιστικής κοινωνίας, δύσος και η ήπτα-αφομοίωση των κινημάτων ριζοσπαστικής αμφισβήτησης του 60 είναι ένας από τους λόγους που επέτρεψαν τον μονόλογο της κυριαρχίας, την κυριαρχία ως μονόλογο. Η πολεοδομία σαν μια από τις οργανώτριες δυνάμεις της αποξένωσης, σαν ένα από τους τρόπους ολοκληρωτικού αισθητηριακού καθορισμού λειτούργησε και λειτουργεί ένας από τους κεντρικούς παράγοντες της κατασκευής της κοινωνικής μας πραγματικότητα μισθωτή εργασία ως σχέση που καταστρέφει την ανθρώπινη δημιουργικότητα επιτρέπει την ολοκληρωτική απώλεια του ελέγχου του ανθρώπου πάνω στα προϊόντα της εργασίας του, πάνω στην κατασκευή δηλαδή του υλικού κόσμου ως σχέση που μετατρέπει τον άνθρωπο από δημιουργό σε εμπόρευμα προϊόν της παραγωγής, ως σχέση που οπλίζει με τεράστιες υλικές δυνάμεις τους εχθρούς της κοινωνικής χειραφέτησης λειτουργεί με κεντρικό τρόπο πάνω στην κατασκευή της κοινωνικής πραγματικότητας.

Παρόλα αυτά και παρά την δυσκολία να μιλήσεις για κάποιον από τους κεντρικούς κατασκευαστές της πραγματικότητας ξεχωριστά από τους υπόλοιπους, εντούτοις και λόγω ιδιαιτερότητων των MME αυτό θα επιχειρηθεί.

Θα ορίζαμε ως MME αυτούς τους μεσολαβητικούς μηχανισμούς παραγωγής και εκπο-

μπής μηνυμάτων που έρχονται να καλύψουν την κοινωνική ψυχική ανάγκη της επικοινωνίας. Της ανάγκης ανταλλαγής μηνυμάτων με το περιβάλλον, μιας ανάγκης σύμφωνης με την ανθρώπινη κοινωνική ουσία αλλά και μιας ανάγκης που μεσολάβει και την εκπλήρωση των περισσότερων ανθρώπων αναγκών-επιθυμιών.

Μια ανάγκη που όπως κάθε iεραρχικός διαμεσολαβητικός μηχανισμός στην υπηρεσία της κυριαρχίας έρχεται να την καλύψει διαστρεβλώνοντας την για να εξυπηρετήσει την πραγματική ανάγκη αυτού του συστήματος, την ανάγκη της διαπρόσθιτης του.

Παρότι ιστορικά η MME λειτουργία εξυπηρετήθηκε από διαφορετικές μορφές παραγωγής και εκπομπής μηνυμάτων θα θεωρήσουμε σαν κεντρικές μορφές στην παρούσα φάση την τηλεόραση, τον τύπο και το ραδιόφωνο και ως αναπτυσσόμενη νέα μορφή το Internet, και για αυτό θα σταθούμε περισσότερο σ' αυτά.

Σκοπεύουμε να εξετάσουμε τον ρόλο των MME ως εκφραστών της κοινωνίας του μοναχικού πλήθους, ως εκφραστών της κοινωνίας του μικροαστικού ονείρου του αγώνα όλων ενα-

ντίον όλων, της κοινωνίας που 'χει μετατραπεί απ' τις συνθήκες της ύπαρξής της σε νεκρώντανη. Σκοπεύουμε επίσης να δούμε το πώς τα MME αναπαράγουν αυτή την συγκεκριμένη κοινωνία καθώς και το πώς περιφρουρούν την τάξη της συγκεκριμένης αυτής κοινωνίας.

Θα αναφερθούμε επίσης στο πώς καταφέρνεται το συγκεκριμένο έργο των MME, μέσω της υπόκατάστασης τι είδους αναγκών μέσα από τη χρήση τι είδους μεθόδων.

Παράλληλα θα σταθούμε και στο γιατί των λειτουργιών τους. Ποιών τα συμφέροντα εξυπηρετούν και μέσω ποιών μηχανισμών φέρεται σε πέρας η εξυπηρέτηση αυτών των συμφερόντων.

'Ενα άλλο κομμάτι που απασχόλησε τη συζήτηση μας

Έχουν κληθεί οι παρακάτω ομάδες και συλλογικότητες:

από ΑΘΗΝΑ:

περιοδικό ΟΡΑ ΝΙΧΙΑ
εκδόσεις ΝΟΤΟΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

περιοδικό ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ

εφημερίδα ΑΛΦΑ

ομάδα "Απόγονοι του λήσταρχου Νταβέλη"

ομάδα ΑΡΝΗΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

ομάδα ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΒΑΝΔΑΛΩΝ

Δίκτυο κινήσεων για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα

περιοδικό DISCORDIA

Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στον αγώνα των Ζαπατίστας

Συσπείρωση Αναρχικών

Στέκι Περιστερίου

ομάδα 15

Βαλκάνιοι Προλεταρίοι

Στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων

Υπουργό Χτύπημα

Τα παιδιά της Γαλαρίας

Αναρχική ομάδα Λιοσίων

Συμμορίες από δυτικές συνοικίες

Αναρχικοί από το Κερατσίνι

Κατάληψη Λέλας Καραγιάνη

δελτίο "ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ"

από ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Κατάληψη villa Βαρβάρα

αναρχική ομάδα "ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ"

αναρχική ομάδα "SUBROSA"

αναρχική ομάδα "ΑΝΤΑΡΣΙΑ"

Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Κέντρο "ΝΑΥΤΙΛΟΣ"

ομάδα Συνδικάτο Σαλταδόρων

Επιτροπή Αλληλεγγύης στον αγώνα των Ζαπατίστας

περιοδικό "ΑΣΚΗΣΙΣ Α

Η ανισότητα μεγαλώνει...

Tο χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς μεγαλώνει σε όλο τον κόσμο, καθώς η ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας δεν αφορά τεράστιο μέρος της ανθρωπότητας. Αυτό αναφέρεται σε αναφορά του Ο.Η.Ε. που δύναται στη δημοσιότητα την Πέμπτη, 12 Ιουνίου. Σύμφωνα με την Αναφορά για την Ανθρώπινη Ανάπτυξη, αν και τα τελευταία πενήντα χρόνια η παγκόσμια οικονομία έχει γνωρίσει αλματώδη ανάπτυξη, το ένα τέταρτο του πληθυσμού της γης ζει σε συνθήκες έντονης φτώχειας, ενώ το ένα τρίτο, περίπου 1.3 δισεκατομμύρια ανθρώποι, ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο το άργον. Το φτωχότερο 20% κερδίζει μόλις το 1.1% του παγκόσμιου εισοδήματος, ενώ το 1991 κέρδιζε το 1.4%.

"Μόνο λίγοι τυχεροί απολαμβάνουν τα μεγαλύτερα οφέλη της παγκοσμιοποίησης", γράφει η έκθεση. Η φαλίδα ανοίγει όχι μόνο

στις αναπτυσσόμενες χώρες, αλλά και στις πιο πλούσιες. Άλλωστε, η ανεργία στις βιομηχανικές χώρες βρίσκεται στη φυλότερα επίπεδα από τη δεκαετία του '30, δηλαδή την εποχή της μεγάλης οικονομικής κρίσης, και 100 εκατομμύρια ανθρώποι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Από την άλλη, οι 359 μεγαλύτερες εμπορικές επιχειρήσεις του κόσμου κατέχουν το 40% του παγκόσμιου εμπορίου, ενώ οι δέκα πλουσιότεροι ανθρώποι έχουν περιουσία ύψους 133 δισ. δολαρίων, μιάμιση φορά το συνολικό εθνικό εισόδημα των αναπτυσσόμενών χωρών.

Η αναφορά χρησιμοποιεί τον Δείκτη Ανθρώπινης Ανάπτυξης, που έχει ως βασικά κριτήρια την αναμενόμενη διάρκεια ζωής, τη μόρφωση και το εισόδημα, ενώ από φέτος εισάχθηκε και ο Δείκτης Ανθρώπινης Φτώχειας, με σκοπό να δίνεται πληρέστερη εικόνα της κατάστασης του φτωχού πληθυσμού κάθε χώρας.

Στην κορυφή της κατάταξης των κρατών με βάση αυτούς τους δείκτες βρίσκονται οι οικονομικά πιο αναπτυγμένες χώρες, όπως ο Καναδάς, η Γαλλία κ.α. Αξιοσημείωτο είναι ότι, σε αντίθεση με την παγκόσμια άνθηση των οικονομικών μεγεθών, ο δείκτης σημειώσε πτώση σε 30 κράτη, ανάμεσα στα

οποία η Ρωσία και η Βραζιλία. Αυτή ήταν η χειρότερη επίδοση από την καθιέρωση της επίσημης Αναφοράς για την Ανθρώπινη Ανάπτυξη, το 1990. Η μεγαλύτερη επιδείνωση παρατηρείται στα κράτη πρώην μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας, όπου περίπου το ένα τρίτο του πληθυσμού ζει με λιγότερα από 4 δολάρια τη μέρα. Η φτώχεια έχει αυξηθεί και σε αναπτυγμένες χώρες, όπως οι Η.Π.Α. και η Βρετανία (όπου η οικονομική ανισότητα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς είναι μεγαλύτερη από αυτή στη Νιγηρία!). Στις Η.Π.Α. η ανεργία έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια, με μεθόδους όπως η μερική απασχόληση, αυτό όμως δεν βοήθησε στην ανακούφιση των οικονομικών ασθενεστρεφών.

Η Αναφορά καταλήγει με πράτσεις για προστασία του εμπορίου των αναπτυσσόμενών χωρών, κάτια που βρίσκεται σε ευθεία αντίθεση με τους στόχους του παγκόσμιου κεφαλαίου, που επιταχύνει την απελευθέρωση των αγορών με τις Ζώνες Ελεύθερου Εμπορίου και την επερχόμενη M.I.A. (Multilateral Investments Agreement), που σκοπεύει να θεσμοθετήσει την απόλυτη κυριαρχία του κεφαλαίου στις εθνικές κυβερνήσεις (βλ. Άλφα, φ. 79, 18/1).

Εκλογικός "θρίαμβος" του Σουχάρτο στην Ινδονησία

Με την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των εκλογών στην Ινδονησία, άρχισαν και οι καταγγελίες για νοθεία και τρομοκρατηση των ψηφοφόρων από το καθεστώς Σουχάρτο, που εξασφάλισε τη μεγαλύτερη εκλογική νίκη του, με ποσοστό 74%. Στις εκλογές επιτράπηκε η συμμετοχή σε άλλα δύο μόνο κόμματα. Από την άλλη, κάποιοι που τόλμησαν να καλέσουν σε μποϊκοτάζ των εκλογών συνελήφθησαν.

Ομάδα παρατηρητών από το Ασιατικό Φόρουμ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και την Ανάπτυξη κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι χρησιμοποίησε το στρατό για να δημιουργήσει ατμόσφαιρα φόβου. 130.000 στρατιώτες κινητοποιήθηκαν για τη διενέργεια των εκλογών, ενώ κατά τη διάρκεια της ιδιαίτερα βίαιης προεκλογικής εκστρατείας, σκοτώθηκαν τουλάχιστον 300 άτομα. Ο ρόλος του, όπως καταγγέλλει το Φόρουμ και άλλες οργανώσεις που παρακολούθησαν τις εκλογές, δεν ήταν απλά η διατήρηση της τάξης, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση. Οπλισμένοι στρατιώτες βρίσκονταν μέσα στα εκλογικά κέντρα και συμμετείχαν στη διαδικασία καταμέτρησης των ψήφων. Το μειονοτικό μουσουλμανικό κόμμα που συμμετείχε στις εκλογές κατήγγειλε ότι ψηφοφόροι δωρεδοκήθηκαν για να ψηφίσουν τον Σουχάρτο και ότι σε πολλές περιπτώσεις οι εκπρόσωποί του αποκλείστηκαν από τη διαδικασία καταμέτρησης.

Στην Ανατολική Ιάβα και τη γειτονική Μαδούρα, οι καταγγελίες για νοθεία οδήγησαν σε το-

πικές εξεγέρσεις, όπου καταστράφηκαν κυβερνητικά κτίρια και κάηκαν αυτοκίνητα. Αργότερα, δύναται εντολή από την κυβέρνηση να επαναληφθούν εκεί οι εκλογές.

Την επόμενη μέρα, το Στέιτ Ντιπάρτμεντ κάλεσε τις αρχές της Ινδονησίας να ερευνήσουν τις καταγγελίες για παρατυπίες στις εκλογές, παρέμβαση συσίας που είχε δοκιμαστεί με λαμπρά αποτελέσματα και μετά την αντίστοιχη εκλογική επιτυχία του Μπερίσα στην Αλβανία.

Πολύ έξυπνος για την αστυνομία

Ο Ρόμπερ Τζόρνταν υπέβαλε στις αρχές της εβδομάδας μήνυση κατά του δήμου του New London της πολιτείας Νιού Χάβεν των Η.Π.Α., για διάκριση σε βάρος του εξαιτίας της νομοσύνης του, με αποτέλεσμα την απόρριψη του αποστήριξης John Ashcroft επίσης,

Σύμφωνα με την Τζόρνταν, ο υπεύθυνος προσλήψεων του δήμου, του είπε: "Δε θέλουμε να προσλαμβάνουμε για αστυνομικούς στην πόλη ανθρώπους με μεγάλο I.Q.". Ο εισαγγελέας της πόλης, που αρνήθηκε να σχολιάσει τη μήνυση, καθώς και ο Βοηθός Σερίφη, έχουν υποστηρίξει στο παρελθόν ότι οι υποψήφιοι με μεγάλη επίδοση στο τεστ εξυπνάδας, που είναι ένα είδος σύντομου τεστ I.Q., συνήθως παρατίθενται από την αστυνομία μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να πηγαίνουν χαμένα τα πολλά λεφτά της εκπαίδευσής του.

Ο Τζόρνταν βαθμολογήθηκε στο τεστ με 33, ενώ η τακτική του δήμου εδώ και τουλάχιστον πέντε χρόνια είναι να προκρίνονται όσοι βαθμολογούνται με 20 ως 27. Ο μέσος βαθμός των αστυνομικών

είναι 21 με 22. Τώρα ο Τζόρνταν διεκδικεί την κατάργηση της "ρατσιστικής" διάκρισης σε βάρος του και άγνωστου ύψους αποζημίωσης.

Μα για το καλό σας...

Ο πρόεδρος Κλίντον θα πρέπει να αποδείξει το ενδιαφέρον του για τις εργαζόμενες οικογένειες, ζητώντας από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις να άρουν τις αντιδράσεις τους στη νομοθεσία για το "ελαστικό" ωράριο εργασίας, υποστήριξε ο εισηγητής των σχετικού νομοσχεδίου. Ο ρεπουμπλικάνος γερουσιαστής John Ashcroft είπε επίσης, σε ραδιοφωνική εκπομπή, ότι το "λόμπι των συνδικάτων" πιέζει τους βουλευτές να καταψηφίσουν το νομοσχέδιο, απειλώντας ότι αλλιώς θα αποσύρουν την οικονομική τους υποστήριξη προς αυτούς.

Σύμφωνα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, οι εργαζόμενοι θα δουλεύουν με ανώτατο όριο τις 80 ώρες ανά δύο εβδομάδες, που θα μπορούν να κατανεμηθούν με οποιοδήποτε τρόπο, π.χ. 60 ώρες την πρώτη και 20 τη δεύτερη. Ο Ashcroft και οι άλλοι υπέρμαχοι του νόμου υποστήριζουν ότι με αυτό τον τρόπο θα μπορούν οι εργαζόμενοι με οικογένεια να μοιράσουν καλύτερα το χρόνο τους ανάμεσα στην οικογένειά τους και την εργασία τους. Είπε ακόμη ότι η σημερινή νομοθεσία που απαγορεύει το ελαστικό ωράριο είναι απόρροια των κοινωνικών συνθηκών της δεκαετίας του '30, όταν ελάχιστες γυναίκες εργάζονταν έξω από το σπίτι.

Οι δύσπιστοι επικριτές του νομοσχεδίου υποστηρίζουν ότι αποκλειστικό σκοπό του είναι γιατί εργοδότες τα έξοδα από τις υπερωρίες.

Συνταγματικό πραξικόπεμπα Φουτζιμόρι

Με σύνθημα "Κάτω η δικτατορία!", πολλές χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας του Περού, Λίμα, την περασμένη Τετάρτη και Πέμπτη, για να εκφράσουν την αντίθεσή τους στις πρόσφατες ενέργειες του προέδρου Φουτζιμόρι, που έχει σκοπό να διεκδικήσει ξανά την προεδρία.

Κατά τη διάρκεια των συγκεντρώσεων, οι διαδηλωτές ανέμιζαν κομμουνιστικές σημαίες και χτυπούσαν τύμπανα. Κάποια στιγμή, εμφανίστηκε ένα φέρετρο με τα ονόματα του Φουτζιμόρι και του επικεφαλής των μουσικών υπηρεσιών, Βλαδίμιρο Μοντεσίνο, το οποίο διαλύθηκε από τις κλωτσιές των διαδηλωτών.

Όταν προσπάθησαν να πλησιάσουν τη βουλή, βρέθηκαν αντιμέτωποι με μεγάλη αστυνομική δύναμη. Ακολούθησαν συγκρούσεις, με τους διαδηλωτές να χρησιμοποιούν ξύλα και πέτρες, ενώ η αστυνομία δακρυγόνα, άλ

Ειδήσεις από τις προετοιμασίες

Αργεντινή: Σύμφωνα με ενημέρωση από την "Επιτροπή Αλληλεγγύης στην Εξέγερση των Ζαπατίστας" του Μπουένος Άιρες, στις 20, 21 και 22 Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί στην πόλη Rosario συνάντηση ενδιαφερόμενων ατόμων και ομάδων από όλη την Αργεντινή για την προετοιμασία της συμμετοχής στη 2η διηπειρωτική.

Αυστραλία: Αντίστοιχη συνάντηση οργανώνεται από τις επιτροπές αλληλεγγύης που υπάρχουν σε διάφορες πόλεις της Αυστραλίας. Η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στη Μελβούρνη, στις 28 Ιουνίου.

ΗΠΑ: Συναντήσεις προετοιμασίας θα πραγματοποιηθούν στη Νέα Υόρκη, τη Βοστώνη, το Όστιν κ.α. Η συνάντηση στο Όστιν θα πραγματοποιηθεί στις 12 Ιουλίου και οργανώνεται από το ZapNet, την Accion Zapatista, την Earth First!, το info-shop "Συνομωσία των Ίσων" κλπ.

Ιρλανδία: Η συνάντηση προετοιμασίας στην Ιρλανδία πραγματοποιήθηκε ήδη, στις 25 Μάη, στο Δουβλίνο.

Ισραήλ: Έχει συγκροτηθεί οργανωτική επιτροπή στο Τελ-Αβίβ. Για επικοινωνία: τηλ 972-(0)3-6482749, fax 972-(0)3-6473767, e-mail: gshalif@netvision.net.il

Καναδάς: Στον Καναδά, μετά την 1η διηπειρωτική είχε συγκροτηθεί το "Δίκτυο Αντίστασης στο Νεοφιλελευθερισμό", κύρια στο Μόντρεαλ και στο Κεμπέκ, που έχει αναλάβει τις οργανωτικές ευθύνες. Η επιτροπή του Κεμπέκ έχει δηλώσει τη συμμετοχή 35 ατόμων.

Λίβανος: Η "Ομάδα για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα" στη Βηρυτό έχει αναλάβει οργανωτικές ευθύνες. Για επικοινωνία υπάρχει ο αριθμός fax 01585435 (για το Siham).

Νικαράγουα: Η "Επιτροπή Αλληλεγγύης στη Chiapas" της Μανάγκουα έχει δηλώσει πως τουλάχιστον 4 άτομα από τη Νικαράγουα θα συμμετάσχουν στη διηπειρωτική. Η Επιτροπή ωστόσο τονίζει πως τα συγκεκριμένα άτομα θα μπορέσουν να συμμετάσχουν γιατί έχουν την οικονομική δυνατότητα για το ταξίδι ως την Ισπανία, αλλά θα ήταν πιο σημαντικό αν θα κατέφερναν να συμμετάσχουν "άτομα που συμμετέχουν σε αγώνες, ώστε να μπορέσουν να ανταλλάξουν εμπειρίες και σκέψεις με αντίστοιχα άτομα. Αυτή τη στιγμή στη Νικαράγουα υπάρχει

Προετοιμασίες σε όλο τον κόσμο για τη 2η διηπειρωτική

Συνάντηση προετοιμασίας γυναικών

Από την 1η ως τις 4 Μάη πραγματοποιήθηκε στη Βιέννη συνάντηση του "Δικτύου Διεθνούς Φεμινιστριών", με κύριο στόχο την προετοιμασία της συμμετοχής στη 2η διηπειρωτική. Αυτό το δίκτυο προέκυψε μέσα από τις ευρωπαϊκές συναντήσεις των ομάδων αλληλεγγύης στους ζαπατίστας.

Συμμετείχαν 30 γυναίκες από τη Γερμανία, την Αυστρία, τη Σλοβακία, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Πορτογαλία, τη Σουηδία και την Ουγγαρία.

Αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί πριν από τη 2η διηπειρωτική μια προσυνάντηση για το δίκτυο γυναικών, στη Βαρκελώνη, από τις 23 ως τις 25 Ιουλίου.

Οι γυναίκες που συμμετείχαν στη συνάντηση της Βιέννης προτείνουν το γενικό θέμα της 2ης διηπειρωτικής με τίτλο "Η γυναίκα και οι αγώνες της ενάντια στην πατριαρχία" να αλλαχτεί σε "Ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία", αφού δεν αποτελεί ένα αγώνα που αφορά αποκλειστικά τις γυναίκες.

Προτείνουν επίσης την πραγματοποίηση στα πλαίσια της διηπειρωτικής μιας συνάντησης αποκλειστικά για γυναίκες, γιατί "παρόλο που συμφωνούν το θέμα του φύλου να αποτελεί μια παράμετρο σε όλα τα θέματα της συνάντησης, έχει προτεραιότητα μια εσωτερική συζήτηση μεταξύ γυναικών. Η φωνή των γυναικών θα είναι πιο ισχυρή μέσα από μια τέτοια συνάντηση, παρά μέσω της διάσπα-

της συμμετοχής των γυναικών στα διάφορα θέματα της συνάντησης". Αυτή η συνάντηση μόνο για γυναίκες προτείνεται να πραγματοποιηθεί στην Καταλονία.

Πρόταση για τη συνάντηση γυναικών

Τα πρωινά: εργαστήρια, εκθέσεις, βιντεοπροβολές κλπ. Υπάρχουν ήδη βιντεοκασσέτες με τα ακόλουθα θέματα: "Γυναίκες στο Βερολίνο", "Γυναίκες στη Chiapas", "Πορεία γυναικών ενάντια στη φτώχεια στον Καναδά", "Πορεία στη Βραζιλία", "Πόνος στην ψυχή-εμπόριο γυναικών".

Τα απογεύματα: Κοινές συζητήσεις διαφόρων θεμάτων.

1η μέρα: Ο νεοφιλελευθερισμός

2η μέρα: Αυτονομία, αντιρατσισμός, ιμπεριαλισμός, πολυμορφία...

3η μέρα: Στρατηγικές και παρουσίαση εναλλακτικών προτάσεων (κινήματα, δίκτυα...)

Τα βράδυα: Θέατρο, μουσική...

Οι εισηγήσεις στα διάφορα θέματα πρέπει να είναι σύντομες για να υπάρχει χρόνος για συζήτηση. Γι' αυτό οι εισηγήσεις πρέπει να είναι έτοιμες πριν από τη 2η διηπειρωτική ώστε να υπάρχει επίσης η δυνατότητα να διανεμείθούν στα υπόλοιπα σημεία και στα υπόλοιπα θέματα συζήτησης της διηπειρωτικής.

Θέματα για την προσυνάντηση στη Βαρκελώνη

1η μέρα: Δίκτυο γυναικών, συντονισμός, λειτουργία. Ζητήματα αιχμής:

- Είναι δυνατόν να αποδεχόμαστε χρήματα από το κράτος;
- Πώς θα λαμβάνονται οι αποφάσεις; (με πλειοψηφία/με ομοφωνία και δικαίωμα νετο, συμμετοχή απόμων και όχι εκπροσώπων, ανακλητές αποφάσεις...).

• Θα πραγματοποιούμε πολιτικές ενέργειες;

- Ποιές ομάδες και γυναίκες θα συμμετέχουν; (οι γυναίκες πρέπει να συμμετέχουν σε οργανώσεις γυναικών; -σε οργανώσεις μικτές που ενδιαφέρονται για το ζήτημα του φύλου; -μπορούν να ανήκουν στο δίκτυο αν συμμετέχουν σε μη-κυβερνητικές οργανώσεις; -αν ανήκουν σε κόμματα που δεν συμμετέχουν στις εκλογές και ενδιαφέρονται για το ζήτημα του φύλου;)

• Με ποιό περιεχόμενο θα φτιαχτεί το δίκτυο γυναικών;

2η μέρα: Προετοιμασία της συνάντησης γυναικών στα πλαίσια της διηπειρωτικής

Από την 1η ως τις 14 Αυγούστου θα πραγματοποιηθεί στη Σουηδία συνάντηση αναρχοσυνδικαλιστρών με συμμετοχή γυναικών από τη Chiapas

Ισπανία: "ημέρα της μαύρης κουκούλας"

Την Κυριακή 8 Ιουνίου, σε διάφορες πόλεις της Ισπανίας, τα κεφάλια αγαλμάτων σε πλατείες και κεντρικά σημεία, "διακοσμήθηκαν" με μαύρες κουκούλες. Στη Βαρκελώνη πραγματοποιήθηκε και πορεία 600 ατόμων, η οποία ξεκίνησε από το άγαλμα του Κολόμβου, όπου οι διαδηλωτές μετέτρεψαν σε κουκουλοφόρους τους χάλκινους κονκισταδόρες. Η πορεία "για την ανθρωπότητα και ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό" είχε καλεστεί από την Οργανωτική Επιτροπή για τη 2η Διηπειρωτική, την "Καταλανική Πλατφόρμα ενάντια στο Μάστριχτ" και την επιτροπή "Χαρτί για Όλους τους Μετανάστες".

τα ηλεκτρονικά μέσα της διηπειρωτικής με πιο παραδοσιακές μορφές μέσω επικοινωνίας, όπως η έντυπη ή μέσω ραδιοφωνικών εκπομπών, ώστε να υπάρχει δυνατότητα πρόσβασης στη διηπειρωτική συνάντηση στην μεγάλη πλειονότητα, που δεν έχουν δυνατότητα πρόσβασης στο Internet.

Για περισσότερες πληροφορίες:

Accion Zapatista
[//www.utexas.edu/students/nave](http://www.utexas.edu/students/nave)
Zapnet
[//www.actlab.utexas.edu/~zapnet](http://www.actlab.utexas.edu/~zapnet)

Πρόταση για μια ηλεκτρονική διηπειρωτική συνάντηση

Αυτή η πρόταση στοχεύει στο να συνδέσει με ηλεκτρονικά μέσα ανθρώπους σε ολόκληρο τον πλανήτη στα πλαίσια της 2ης διηπειρωτικής. Είναι μια κοινή πρόταση του ZapNet και της Accion Zapatista, δύο αυτόνομων κολλεκτίβων που διαδίδουν πληροφορίες και υποβοηθούν τη συζήτηση για το κίνημα των ζαπατίστας στο κυβερνοδιάστημα. Από

το 1994 έχουμε δημιουργήσει διάφορα interactive και multimedia προγράμματα, ανάμεσά τους ένα CD-ROM και ορισμένα παγκόσμια γνωστά Web sites. Το 1996, διαμορφώσαμε μια πρόταση για ένα "Διηπειρωτικό Δίκτυο Εναλλακτικής Επικοινωνίας", γνωστό από τα ισπανικά αρχικά του ως "RICA".

Η τωρινή μας πρόταση στοχεύει να ενσωματώσει στη διηπειρωτική συνάντηση μια μεγάλη ποικιλία από ψηφιακά μέσα επικοινωνίας, με δυνατότητες για διάδοση κειμένων, εικόνων, ήχου και video από την απλή χρήση e-mail έως πιο πολύπλοκα συστήματα αμφίδρομου video.

Όσοι και όσες δεν θα μπορέσουν να π

ον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες μιας σειράς έντονων οικονομικών εξελίξεων που τείνουν να ισοπεδώσουν το κατεστημένο καθεστώς εργασίας. Στα πλαίσια του κοινωνικού διαλόγου, κράτος και αφεντικά πρωθυπουργών πάνω στη φύση και τη δομή της εργασίας ένα πρωτόγνωρα σκληρό, για τα ελληνικά δεδομένα, πακέτο μεταρρυθμίσεων που στοχεύει ακριβώς στην απόλυτη εξουσία του κεφαλαίου και την οριστική απαξίωση των εργαζομένων. Η σπουδαιότητα της άμεσης εφαρμογής και η έκταση του περιεχομένου του μονάχα με το Ρουσελετιανό -πλην ανεστραμμένο -New Deal θα μπορούσε να συγκριθεί. Παράλληλα όμως, οι αλλαγές αυτές σηματοδοτούν και την ανατολή μιας νέας ιστορικής περιόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας η κεντρικότητα της εργατικής τάξης, ή, διαφορετικά, το κοινωνικό ζήτημα αποκτά, με διευρυμένο μάλιστα περιεχόμενο, την πρωταρχική του ενότητα και σημασία.

Μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα όμως, ο κόσμος της εργασίας φαίνεται να έχει υποβαθμιστεί στο ρόλο του κομπάρου της πολιτικής σκηνής. Παρουσιάζεται αμήχανος και ανίκανος να παρέμβει δυναμικά και να καθορίσει τις δρομολογίες εξελίξεις με βάση τις δικές του ανάγκες και τα δικά του ιδιαίτερα συμφέροντα. Παρατηρείται λοιπόν το παράδοξο όσο και μάταιο φαινόμενο οι πηγεσίες των συνδικαλιστικών του οργανώσεων να αναδιπλώνονται σε μια καθαρά αμυντική πολιτική διατήρησης των κεκτημένων και πρόσπισης του προνοιακού κράτους, όταν όλα δείχνουν ότι η ύπαρξη και μόνο του κρατικού τομέα διαχείρισης σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης του κεφαλαίου κρίνεται αδιανόητη και οπωσδήποτε ανεπάρκης.

Σε μια εποχή όπως η σημερινή, (κύρια χαρακτηριστικά της οποίας επικεντρώνονται διαδοχικά στην ζύνη των ενδοκαπιταλιστικών συγκρούσεων και στην επικράτηση ενός ολοένα και πιο σκληρού ανταγωνισμού), τα περιθώρια για άσκηση κοινωνικής πολιτικής είναι σχεδόν ανύπαρκτα. Ο Σ.Ε.Β. είναι κατηγορηματικός και δεν παύει να προειδοποιεί την κυβέρνηση καθημερινά: "Χρειάζονται τώρα ριζικές μεταρυθμίσεις...ν' αλλάξει τώρα η εργατική νομοθεσία..., είναι ανάγκη να προχωρήσουμε με οποιοδήποτε κόστος..". Κρατικές δαπάνες, παροχές, υπηρεσίες, στην παρούσα συγκυρία είναι ανέφικτα και μονάχα στην ευφάνταστη αφέλεια μερικών και τις κοροϊδίες των πολιτών θα μπορούσαν να πραγματωθούν. Γιατί πράγματι, εάν ορεπιλογές των αρχουσών τάξεων και του κράτους είναι η ενδυνάμωση της οικονομικής τους ισχύος και η διατήρηση της κυριαρχίας τους στην Βαλκανική, τότε η καταπάτηση των πιο στοιχειωδών κατακτήσεων των εργαζόμενων είναι μονόδρομος. Πώς είναι δυνατόν, διερωτώνται επιφανείς εκπρόσωποι του κεφαλαίου και αστοί αναλυτές, να δημιουργηθεί υγείς επενδυτικό κλίμα, να ανέβουν οι οικονομικοί δείκτες όταν συντηρείται το "επαίσχυντο" πλέγμα προστατευτικών διατάξεων που ακυρώνει τις προθέσεις των επιχειρήσεων για κερδοφόρο ανταγωνισμό; Πώς είναι δυνατόν να ενσωματωθεί η χώρα στην ΟΝΕ όταν το οκτώρωτο, η ασφάλιση, η εργασία θεωρούνται δεδομένα;

Είναι λοιπόν προφανές ότι σήμερα γίνεται επιτακτικά αναγκαία η αποκάλυψη από τα αγωνιζόμενα κομμάτια του εργατικού κινήματος της ανταγωνιστικής φύσης του "εκσυγχρονισμού" και της "αναδιάρθρωσης" προς τα συμφέροντα των εργαζομένων. Είναι όμως και εξίσου φανερός ο κίνδυνος να πέσουν οι όποιες μας αντιστάσεις στο κενό εάν δε λάβουμε σοβαρά υπόψη μας τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί στο εσωτερικό του προλεταριάτου τις τελευταίες δεκαετίες. Απαιτείται λοιπόν μια συνοπτική εικόνα της εργασίας, μια συνολική θέση της εργατικής τάξης έτσι ώστε να συγχρονίσουμε τη δράση μας με τις επιταγές και τα δεδομένα του σήμερα, εγκαταλείποντας τα παρωχημένα σχήματα του παρελθόντος. Γιατί, εάν μια εικοσαετία πριν ο εργατικός κόσμος εμφανίζοταν ενιαίος και με διακριτά δυνικά χαρακτηριστικά, σήμερα το εργατικό κίνημα, η εργατική τάξη ούτε ενιαία ούτε αδιαίρετη είναι. Οι τεχνητοί διαχωρισμοί, η έντονη πολυδιάσπαση, η διαφορετική φύση των συμφερόντων της, που πολλές φορές εμφανίζονται σχεδόν αντιθετικά μεταξύ τους, εξηγούν εν μέρει τόσο τον περιβότο κοινωνικό αυτοματισμό που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση για να σπάσει τα απεργιακά μέτωπα, όσο και την α-

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

δυναμία εκφοράς ενός αυτόνομου λόγου και υπέρβασης της κρίσης επαναστατικά. Στο παρόν κείμενο επιχειρούμε μια πρώτη, αποσαματική περιγραφή της κατάστασης που επικρατεί στο εργατικό κίνημα σήμερα, επιχειρώντας μια κατά το δυνατό νηφάλια όσο και προσεχτική προσέγγιση.

Η εργατική τάξη γνωρίζει μετά από πάρα πολλά χρόνια μια δομική διαίρεση: Μια διαίρεση ανάμεσα στην εργατική τάξη που δουλεύει μόνιμα και σταθερά σε ένα συγκεκριμένο πόστο και χώρο εργασίας (εργοστάσιο, επιχείρηση, οικοδομή), την εργατική τάξη που διαθέτει μια σχετική όσο και επισφαλή εξασφάλιση. Από την άλλη, ένα αυξανόμενο κομμάτι "μη εξασφαλισμένων", μια εργατική τάξη ανέργων νέων, γυναικών, μεταναστών εργατών που βολοδέρνει ανάμεσα στο φασόν και τη μαύρη εργασία, μια εργατική τάξη που βρίσκεται πέρα από κάθε αστική νομιμότητα. Ένα πολύ μεγάλο κομμάτι ανθρώπων που εργάζεται δίχως οποιαδήποτε ασφάλιση, που απειλείται με την απέλαση, την απόλυτη χωρίς καμιά αποζημίωση. Αν υπολογίσουμε σήμερα αυτό το κομμάτι της εργατικής τάξης που δουλεύει στη μαύρη, δίχως εξασφάλιση εργασία, σε 700.000 άτομα, είναι εύκολο να καταλάβουμε τί πραγματικά αντιπροσωπεύει σε μια χώρα που το σύνολο του εργατικού της δυναμικού δεν ξεπερνά τα 4,5 εκατομμύρια. Αυτός ο κάθετος διαχωρισμός της εργατικής τάξης είναι τεράστιας σημασίας για το κεφάλαιο. Επιτρέπει στους επιχειρηματίες να πολλαπλασιάζουν τα κέρδη τους, αλλά και να ρίχνουν τα βάρη της κρίσης στο πιο αδύνατο κομμάτι των εργαζομένων, που σταδιακά απομονώνεται από το υπόλοιπο προλεταριάτο. Με τον τρόπο αυτό και διασπά αποφασιστικά τους εργάτες και ξεπερνάει κάθε περιορισμό σεβασμού ωραρίου, ασφάλισης, συνδικάτου, κάτι δηλαδή που δεν μπορεί να κάνει εκεί που βρίσκεται η οργανωμένη εργατική τάξη. Στην παρούσα δε συγκυρία είναι πολύ ορατή η δυσκολία που αντιμετωπίζει το κράτος να εφαρμόσει αυτό το καθεστώς στους κόλπους της οργανωμένης εργασίας και άλλοτε αναγκάζεται να καταφύγει σε άθλια προσχήματα, όπως αυτά του κοινωνικού διαλόγου, και άλλοτε στην άμεση χρήση ωμής βίας και καταστολής.

Εδώ αξίζει να προσθέσουμε ότι όσο η κρίση βαθαίνει, όσο η ανάγκη για κέρδη διευρύνεται, τόσο η έκταση του φαινομένου θα αυξάνει. Στο φασόν, στα σπίτια για την κατασκευή των πάντων, δουλεύουν χιλιάδες άτομα, κυρίως γυναικές και νέες κοπέλες. Στα χώ-

ρια, τα ππηνοτροφεία και τις μικρές βιομηχανικές μονάδες της Αττικής δουλεύουν στη συντριπτική τους πλειοψηφία Αλβανοί και ξένοι. Και βέβαια, χιλιάδες νέοι, πτυχιούχοι και μη, δουλεύουν σε δουλείες του ποδαρίου για ένα κομμάτι ψωμί. Αυτός είναι λοιπόν ο πρώτος μεγάλος διαχωρισμός που διαπερνάει και διασπά σήμερα την εργασία. Ο διαχωρισμός ανάμεσα στην εργατική τάξη που έχει σταθερή δουλειά και καθεστώς και στους λούμπες, τους απασχολήσιμους, χωρίς τίποτε το σταθερό και κατακτημένο.

Ευρύτερα όμως, εμφανίζεται ένας δεύτερος διαχωρισμός ανάμεσα στην εργατική τάξη του ιδιωτικού τομέα, της ιδιωτικής βιομηχανίας, της παροχής υπηρεσιών και στους εργάτες των εθνικοποιημένων επιχειρήσεων και τους υπαλλήλους στους δημόσιους οργανισμούς. Και εδώ πάλι διαχωρισμός. Από τη μια πλευρά βρίσκονται οι εργάτες του βιομηχανικού τομέα, που μπροστά στις απολύσεις και την κρίση πραγματοποιούνται ελάχιστους επιθετικούς αγώνες και περιορίζονται κύρια σε αμυντικές κινητοποιήσεις ενάντια στις απολύσεις την ανεργία, για δουλειά. Πρόσφατο παράδειγμα οι τελευταίες κινητοποιήσεις των ναυτεργατών, της Softex, της Good Year.

Από την άλλη, οι μόνοι τομείς που έχουν σήμερα τη δυνατότητα να διεκδικήσουν επιθετικά είναι εκείνοι του δημόσιου: οι τραπεζικοί, οι εκπαιδευτικοί κλπ. Γι' αυτό και τα τελευταία χρόνια και παρόλο τον έλεγχο αυτών των τομέων από τον κρατικό συνδικαλισμό, εδώ πραγματοποιήθηκαν οι σκληρότεροι και οι επιθετικότεροι αγώνες. Στα μέσα συγκοινωνίας, στα σχολεία, στις Δ.Ε.Κ.Ο., έγιναν απεργίες με αιτήματα αυξήσεις μισθών, μείωσης των ωρών δουλειάς, θεσμικές κατακτήσεις κ.λ.π. Αυτόν τον διαχωρισμό όμως εκμεταλλεύεται η κυβέρνηση και το κράτος στον προσπαθούν να αντιπαραθέσουν τους υψηλόμισθους εξασφαλισμένους δημόσιους υπαλλήλους στους χαμηλόμισθους πλην "ήσυχους" εργάτες της βιομηχανίας. Η επίθεση ενάντια στις λεγόμενες συντεχνίες, που τόσο διαφανήσουν τα MME, ενάντια στις προνομιούχους, αποσκοπεύοντας ακριβώς να στρέψει τη βιομηχανική εργατική τάξη, τους οικοδόμους, τους απασχολήσιμους ενάντια σε ένα κομμάτι μισθωτών που διεκδίκει και να μετατρέψει αυτή τη διάσπαση σε στοιχείο ανταγωνισμού εντός της.

Αυτή η τριχοτόμηση των εργαζομένων, (από τη μια οι απασχολήσιμοι, από την άλλη οι εργάτες του ιδιωτικού τομέα και τέλος οι δημόσιοι υπάλληλοι) βιοθάβει πολύ το κράτος και τα κόμματα. Εμποδίζει την ε